

A Győri Ítéltábla a dr. Sarnyai Sándor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Gyönyörű Zoltán ügyvéd által képviselt I.r., II.r. és a dr. Fejér Ágnes ügyvéd által képviselt III.r. **alperesek** ellen tartozás megfizetése személyiségi jogi sérelem megállapítása iránt indított perében a meghozta a következő

r é s z í t é l e t e t :

Az ítéltábla a személyiségi jog megsértésének megállapítása és nem vagyoni kárpótlás megfizetése iránti felperesi igényeket illetően az elsőfokú ítéletet az ítélet fő tárgya tekintetében helybenhagyja.

Mellőzi a felperest a III.r. alperes javára 1.637.020 (Egymillió-hatszázharminchétezer-húsz) Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelező rendelkezést.

Köteles a felperes megfizetni a III.r. alperesnek mindkét fokú eljárás költségeként összesen 1.200.000 (Egymillió-kettőszázezer) Ft perköltséget.

A részítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes az "A" Zrt-től lízingelte a ...1 forgalmi rendszámú Land Rover Discovery TD5 típusú személygépkocsit. Internetes hirdetés alapján kereste meg az I.r. alperest azzal, hogy egy Mitsubishi Payero 3.2 típusú személygépkocsit szeretne vásárolni. A felperes és az I.r. alperes abban állapodtak meg, hogy a felperes a megvásárolni kívánt gépkocsi vételárát részben a "B" Zrt. közreműködésével, részben pedig úgy teljesíti, hogy az önerejébe elszámolásra kerül a Land Rover gépkocsi értéke figyelemmel arra is, hogy az azon fennálló lízingtartozás megfizetését az I.r. alperes vállalta. 2009. április 2-án a felperes a Mitsubishi-t átvette, a Land Rovern átadta az I.r. alperesnek, de ez utóbbi gépkocsi törzskönyve a lízingszerződés 2009. július 6-i megszűnéséig az "A" Zrt-nél maradt. A felperes és az I.r. alperes között ezt

követően elszámolási vita alakult ki a Mitsubishi vételárának teljesítésével kapcsolatban. Erre figyelemmel a felperes a lízingszerződés megszűnését követően a Land Rover hozzá került törzskönyvét nem adta ki az I.r. alperesnek.

A felperesnek utóbb tudomására jutott, hogy a Land Rovert az I.r. alperes a perben nem álló "C" részére értékesítette. Mivel a törzskönyv átadására továbbra sem került sor, az I.r. alperes az illetékes okmányiroda felé azt jelentette be, hogy az eltűnt. A felperes 2010. április 29-én kérelmet nyújtott be az okmányirodához a Land Rover értékesítésére vonatkozó szerződés fénymásolatának megküldése iránt, egyúttal előadta, hogy a gépkocsi törzskönyvét az I.r. alperessel kialakult elszámolási vita miatt visszatartotta. Az okmányiroda 2010. május 27-én feljelentéssel élt a "D" Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán a gépkocsi szabálytalan átírásával kapcsolatban hangsúlyozva, hogy a korábbi bejelentéstől eltérően a Land Rover törzskönyve nem tűnt el, az a felperesnél fellelhető.

Az ismeretlen tettes ellen sikkasztás miatt indult eljárást a "Város"1-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vádelőkészítő Alosztálya a 2010. november 29-i határozatával megszüntette. A nyomozás során a felperest gyanúsítottként idézték, az idézés azonban az iratok között nem lelhető fel, abból csak a felperes kapott példányt. A felperes által a nyomozóhatóság rendelkezésére bocsátott iratokra tekintettel a felperest a rendőrség tanúként hallgatta ki. Vele alapos gyanút nem közöltek, fényképet nem készítettek róla, ujjlenyomatot nem vettek tőle.

A II.r. alperes az I.r. alperes ügyvezetője, a III.r. alperes az elszámolási vita során az I.r. alperes megbízottjaként annak képviselőjeként eljáró ügyvéd.

A felperes többszörösen módosított kereseti kérelmében az I.r. és II.r. alpereseket az elszámolási vitával összefüggésben a Ptk. 318. §-ára és 339. §-ára alapítottnan 870.211 Ft és járulékaik megfizetésére kérte kötelezni. Kereseti kérelmet terjesztett elő a Ptk. 76. és 84. § /1/ bekezdésére alapítottnan annak megállapítása iránt, hogy az alperesek megsértették emberi méltóságát, becsületét és jó hírnevét. Arra hivatkozott, hogy az I.r., II.r. és III.r. alperesek bűncselekményt is megvalósító magatartására, a valóságnak meg nem felelő adatközlésére volt visszavezethető az, hogy a több generációra visszamenőleg katonacsalládból származó, úgynevezett „C” típusú átvilágításon átesett, nemzetbiztonsági területen speciális ismeretekkel rendelkező és dolgozó felperest a Land Rover törzskönyvével kapcsolatban indult büntető eljárásban sikkasztás büntetével gyanúsították. Előadta, hogy a gyanúsítás az életét ellehetetlenítette, és az alkalmas volt arra, hogy

meglevő megbízásait elveszítse, illetve újabb megbízásokat ne tudjon szerezni. Ezt meghaladóan hivatkozott arra, hogy az elszámolási vitával kapcsolatos egyeztetés során a III.r. alperes lekezelő, durva hangnemet használt vele szemben, s a törzskönyv átadása ellenében a felperes által kért 500.000 Ft helyett mindössze 200.000 Ft-ot ajánlott fel. Kérte, hogy a személyiségi jogsértésre alapítottan a bíróság egyetemlegesen kötelezze az I.r., II.r. és III.r. alpereseket 15.000.000 Ft nem vagyoni kárpótlás megfizetésére.

Az I.r., II.r., III.r. alperesek a kereset elutasítását kérték, az I.r. alperes egyúttal viszontkeresetet terjesztett elő a felek közötti elszámolásra alapítottan 141.713 Ft megfizetése iránt. Vitatták, hogy bármilyen személyiségi jogsértést megvalósítottak volna a felperessel szemben. Hangsúlyozták, hogy tudomásuk szerint a büntető eljárás a felperes feljelentése alapján indult. Amennyiben az lízingelt gépjármű értékesítése jogellenes lett volna, úgy azzal - a kereseti kérelemben írtakkal ellentétben - nem az alperesek, hanem a felperes követett volna el jogsértést. A III.r. alperes vitatta a neki tulajdonított kijelentés megtételét, illetőleg azt, hogy a felperessel szemben az egyeztetési tárgyalások során durva hangnemet használt volna.

A felperes az I.r. alperesi viszontkereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes keresetét elutasította és az I.r. alperes viszontkeresetének helyt adva kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a I.r. alperesnek 141.713 Ft-ot és ennek 2011. április 30. napjától járó kamatait. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r., II.r. alpereseknek egyetemlegesen 1.652.020 Ft Áfa-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget, a III.r. alperesnek 1.637.020 Ft Áfa-t is magában foglaló ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget. Kötelezte a felperest, hogy az Állam javára külön felhívásra fizessen meg 900.000 Ft le nem rótt eljárási illetéket.

A személyiségi jogsértésre alapított kereseti kérelemmel kapcsolatban rögzítette, hogy a kereseti kérelem nem tartalmazott pontos előadást azt illetően, hogy mely alperes mikor tanúsított olyan magatartást, amely a felperes kedvezőtlen értékelését hordozta magában, vagy előidézte volna kedvezőtlen társadalmi megítélését. Megállapította, hogy a felperes és a III.r. alperes között lezajlott beszélgetések tartalmát a felperes nem bizonyította. Amennyiben igaz is lenne az a felperesi állítás, mely szerint a III.r. alperes közölte a felperessel, hogy a felajánlott 200.000 Ft-ot a fiókjába rakja, és amennyiben a felperes meggondolja magát azt futárral küldi el, az nem minősül - még a szóhasználatát tekintve sem - olyan kijelentésnek, amely

alkalmas lenne a felperes becsületének, méltóságának vagy jó hírnevének megsértésére. Rámutatott, hogy maga a felperes volt az, aki hatósági eljárást kezdeményezett a Land Rover "C" nevére történő átírása miatt. A "Város"1-i Vádelőkészítő Alosztály az adásvételi és lízingszerződés ismeretében a nyomozást ismeretlen tettes ellen indította meg, sikkasztás és más bűncselekmények elkövetése miatt. A gyanúsítottként történő idézésről a felperesen és a vádelőkészítő alosztály előadóján kívül soha senki nem szerzett volna tudomást, ha a felperes az I.r. alperesnek címzett leveleiben, valamint a bírósági eljárás során megannyi beadványában erre nem tér ki, erre nem hivatkozik, ezt a tényt nem részletezi. Ezt meghaladóan utalt arra, hogy önmagában a feljelentés megtétele - amennyiben annak során nem használnak indokolatlanul sértő kijelentést - nem sérti a feljelentett személy jó hírnevét, becsületét, vagy emberi méltóságát. E körben utalt a BH 2002.223. szám alatti, az EHB 2002.624. szám alatti, illetőleg a BDT 2006.1429 és BDT 2008.1776. szám alatti döntésekre. Hangsúlyozta, hogy nem született olyan jogerős büntető ítélet, amely az I.r., II.r. vagy III.r. alperesek bűnösségét bármely, a felperes által megjelölt magatartás vonatkozásában megállapította volna.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 78. § /1/ és /2/ bekezdése alapján határozott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan megváltoztatását, a felperesi kereseti kérelemnek való helyt adást és az I.r. alperesi viszontkereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg. A személyiségi jogsértésre alapított kereseti kérelem kapcsán hangsúlyozta, hogy a törvényszék nem vizsgálta a Land Roverrel kapcsolatos ügylet hatóságokra tartozó mozzanatait, így azt sem, hogy az eljáró okmányiroda mennyiben járt el szabályosan. Sérelmezte, hogy a büntető eljárásban a nyomozóhatóság részéről eljáró személy nem ismerte a vonatkozó jogszabályi előírásokat, a törzskönyv visszatartásáig a Land Rover tulajdonosának a felperest kellett vélelmezni, ebből következően annak elidegenítésére sem kerülhetett volna sor. Sérelmezte, hogy a törvényszék gyakorlatilag elbagatellizálta a felperesnek a bűncselekmény elkövetésével történő gyanúsítását, s azt a történések összefüggéséből kiragadva értékelte. Nem volt figyelemmel arra sem, hogy az alperesek eljárása milyen súlyosan érintette a felperest. A felperes fellebbezésében sérelmezte az I.r., II.r., III.r. alperesek javára megállapított perköltséget.

Az I.r., II.r., illetőleg a III.r. alperes fellebbezési ellenkérelmeikben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték. A személyiségi jogsértésre alapított kereseti kérelemmel kapcsolatban az I.r. és II.r. alperesek hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helyes következtetést vont le, s megfelel a valóságnak az is, hogy a felperes konkrét személyiségi jogot sértő alperesi magatartást nem jelölt meg. A III.r. alperes a fellebbezési ellenkérelmében a személyiségi jogsértésre alapított kereseti kérelemmel kapcsolatban hangsúlyozta, hogy a felperesnek kárt nem okozott, személyiségi jogait, jó hírnevét nem sértette meg. Utalt arra, hogy a felperes élete nem lehetetlenült el, s hivatkozásával ellentétben azt sem bizonyította, hogy az alperesek magatartásával összefüggésben valamilyen megbízástól elesett volna. Hangsúlyozta, hogy amennyiben az alperesek éltek volna feljelentéssel a felperessel szemben, a feljelentés megtétele önmagában az elsőfokú ítéletben írt indokok alapján nem alapozná meg a felperes nem vagyoni kárpótlás iránti igényét.

Az ítéltábla a másodfokú eljárás során a felperesnek az alperesekkel szemben előterjesztett személyiségi jog megsértésére alapított igényeit elkülönítette (Pf.I.20.147/2013/9/I. szám alatti végzés).

A személyiségi jogsértésre alapított kereseti kérelem vonatkozásban a fellebbezés az alábbiak szerint nem alapos:

Az elsőfokú bíróság a személyiségi jogsértésre alapított kereseti kérelem vonatkozásában a szükséges és egyben elégséges körben a bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat egyenként és összességükben, a Pp. 206. § /1/ bekezdésének megfelelően értékelve helyes tényállást állapított meg, s abból helytálló jogi következtetésre jutott.

A fellebbezésben írtakra figyelemmel az ítéltábla szükségnek tartja hangsúlyozni, hogy a törvényszék helyesen rögzítette azt, hogy a felperes nem bizonyította a III.r. alperessel folytatott egyeztetés tartalmát. Osztja az ítéltábla azt az elsőbírói álláspontot is, mely szerint önmagában az a közlés, hogy a III.r. alperes a 200.000 Ft-ot a fiókjába rakta, s azt - amennyiben a felperes majd meggondolja magát - futárral küldi el, nem alkalmas a felperes becsületének, méltóságának vagy jó hírnevének megsértésére.

Helyesen állapította meg azt is a törvényszék, hogy az elsőfokú eljárás során 14. sorszám alatt csatolt nyomozati iratok alapján a felperes gyanúsítottkénti kihallgatására nem került sor. Az, hogy a felperest a nyomozóhatóság gyanúsítottként idézte, éppen a felperes magatartásának köszönhetően vált harmadik személyek - így többek között az alperesek számára is - ismertté.

Helytállóan utalt arra is a törvényszék, hogy önmagában a feljelentés megtétele - amennyiben az nem tartalmaz indokolatlanul sértő kijelentéseket - nem valósít meg személyiségi jogszérsítést.

Helyesen hivatkozott arra fellebbezési ellenkérelmében a III.r. alperes, hogy a felperes semmilyen, a nem vagyoni kárpótlás alapjául szolgáló hátrányt az elsőfokú eljárás során nem bizonyított.

Mindezekre figyelemmel az ítélőtábla az elsőfokú bíróságnak a személyiségi jogsérsítésre alapított kereseti kérelem tárgyában hozott ítéletét a per fő tárgya tekintetében a Pp. 254. § /3/ bekezdése alapján, annak helyes indokaira figyelemmel hagyta helyben (Pp. 213. § /2/ bekezdés).

Az elszámolási vitát illetően a felperes a III.r. alperessel szemben kereseti kérelmet nem terjesztett elő, így a felperesnek a III.r. alperessel szemben előterjesztett kereseti kérelme teljes egészében elbírálást nyert, erre tekintettel a másodfokú eljárásban vesztes felperest az ítélőtábla a Pp. 239. § és 78. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a III.r. alperes javára perköltség megfizetésére. Az elsőfokú eljárás során 25. sorszám alatt csatolt megállapodás szerinti munkadíj (tárgyalásonkénti 50.000 Ft és a pertárgyértéke 10 %-kának megfelelő sikerdíj) a per bonyolultságához, a kifejtett ügyvédi tevékenységhez képest eltúlzott. Ezért az ítélőtábla az ügyvédi munkadíj összegéről a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § /1/ és /2/ bekezdése alapján határozott, a felperes által a III.r. alperesnek fizetendő ügyvédi munkadíj összegét mindkét fokú eljárásra 1.200.000 Ft-ra mérsékelte

Győr, 2014. évi március hó 27. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró

Kiadmány hitelélül:

Kiadó

A Győri Ítéltábla a dr. Sarnyai Sándor ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Gyönyörű Zoltán ügyvéd által képviselt I.r., II.r. és a dr. Fejér Ágnes ügyvéd által képviselt III.r. **alperesek** ellen tartozás megfizetése, személyiségi jogi sérelem megállapítása iránt indított perében a Tatabányai Törvényszék (korábban: Komárom-Esztergom Megyei Bíróság) 2011. szeptember 27. napján meghozott 10.P.21.902/2010/25. számú ítélete ellen a felperes által 31. szám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja. A felperes által az I.r. alperesnek fizetendő tőke összegét 81.208 (Nyolcvanegyezer-kettőszáznyolc) Ft-ra leszállítja.

Mellőzi a felperest a magyar állam javára 900.000 (Kilencszázezer) Ft le nem rótt eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezését.

Ezt meghaladóan az elsőfokú ítélet helybenhagyja.

Köteles a felperes az I.r. és II.r. alpereseknek, mint egyetemleges jogosultaknak 15 napon belül megfizetni 800.000 (Nyolcszázezer) Ft másodfokú perköltséget.

A feljegyzett 849.000 (Nyolcszáznegyvenkilencezer) Ft elsőfokú kereseti és 900.000 (Kilencszázezer) Ft másodfokú fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Köteles az I.r. alperes az állam javára és az illetékügyben eljáró hatóság felhívására megfizetni 1.400 (Ezernégyszáz) Ft elsőfokú viszontkereseti illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletében a felperes vagyoni és nem vagyoni kártérítés megfizetése, valamint személyiségi jogsértés megállapítása iránt előterjesztett kereseti kérelmét elutasította. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 141.713 Ft-ot, és ezen összeg után 2011. április 30. napjától a kifizetés napjáig járó, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatot. Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r.-II.r. alpereseknek egyetemlegesen 1.652.020 Ft, a III.r. alperesnek 1.637.020 Ft perköltséget, valamint az állam javára 900.000 Ft le nem rótt eljárási illetéket.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes az "A" Zrt.-től lízingelte a ...1 forgalmi rendszámú Land Rover Discovery TD5 típusú személygépkocsit. Internetes hirdetés alapján azzal kereste meg az I.r. alperest, hogy egy Mitsubishi Pajero 3.2 típusú személygépkocsit szeretne vásárolni. A ténylegesen 2006. gyártási évű ...2 forgalmi rendszámú gépjármű az I.r. alperesi hirdetésben 2009-es gyártási évűként került feltüntetésre azzal, hogy vételára 9.900.000 Ft. Az I.r. alperes képviselőjében eljáró "E" és az I.r. alperes ügyvezetője, a II.r. alperes, valamint a felperes és a felperes fia "F" között telefonon és személyesen folytatott tárgyalások eredményeként a felperes és az I.r. alperes abban állapodtak végül meg, hogy a Mitsubishi Pajero vételára 10.150.000 Ft. Az I.r. alperes a 2009. április 2-án kelt adásvételi szerződéssel értékesítette a gépkocsit a megállapodás szerinti vételár ellenében a felperes részére. A szerződés szerint a felperes 7.613.000 Ft-ot a "B" Zrt. Közreműködésével, a fennmaradó 2.537.000 Ft-ot önerőként volt köteles megfizetni az I.r. alperesnek. A szerződő felek megállapodása tartalmazta azt is, hogy a felperes által teljesítendő önrészbe az I.r. alperes beszámítja a Land Rover típusú személygépkocsi vételárát. E gépjármű tehermentes értékét a felperes és az I.r. alperes 3.300.000 Ft-ban határozta meg azzal, hogy a felperesnek az "A" Zrt. felé fennálló tartozását az I.r. alperes egyenlíti ki.

Az adásvételi szerződés létrejöttét követően a "B" Zrt. 7.613.000 Ft-ot teljesített az I.r. alperesnek. Az I.r. alperes a felperes valamennyi hátralékát kiegyenlítve 964.593 Ft-ot fizetett meg az "A" Zrt.-nek, ezért a Land Rover 3.300.000 Ft helyett 2.335.407 Ft-os értéken elszámolva a felperesi teljesítés nem érte el a Mitsubishi Pajero adásvétele során meghatározott 2.537.000 Ft összegű önerőt, így a felperesnek 201.593 Ft tartozása maradt fenn az I.r. alperessel szemben.

A felperes a Mitsubishi Pajerót átvette, a Land Rover átadta, ez utóbbi gépkocsi törzskönyve azonban a lízingszerződés 2009. július 6-i megszűntéig az "A" Zrt. birtokában maradt. A lízingcég a Land Rover törzskönyvét a

lízingszerződés megszűnését követően a felperesnek adta ki, aki azt az I.r. alperesnek nem adta át, mert időközben a felperes és az I.r. alperes között elszámolási vita alakult ki a Mitsubishi Pajero vételárának teljesítésével kapcsolatban. E vita során a felperes többször is - személyesen, írásban, telefonon - megkereste a II.r. alperest azzal, hogy álláspontja szerint az I.r. alperes 473.000 Ft-tal tartozik a felperesnek. A II.r. alperes az I.r. alperes képviselőjeként a III.r. alperest bízta meg, hogy tárgyaljon az elszámolással összefüggésben a felperessel.

A felperesnek utóbb tudomására jutott, hogy az I.r. alperes a Land Rover gépkocsit harmadik személy részére értékesítette úgy, hogy az okmányiroda felé azt közölte: „A gépkocsi törzskönyve eltűnt.”. A felperes bejelentette az okmányirodának, hogy a gépkocsi törzskönyvét ő tartotta vissza. Az okmányiroda feljelentése folytán ismeretlen tetten ellen sikkasztás miatt indult eljárást a **"Város"1-i** Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztály Vádelőkészítő Alosztálya a 2010. november 29-i határozatával megszüntette.

A felperes a többszörösen módosított kereseti kérelmében az I.r. és II.r. alpereseket a gépkocsi vételárával kapcsolatban kialakult elszámolási vitával összefüggésben a Ptk. 318. § és 339. §-ára alapítottn 870.211 Ft és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a Land Rover gépkocsin fennálló hátralék az árfolyam változása miatt lényegében csak annak megfizetésekor vált biztossá, s a felek megállapodása szerint a fizetendő és az **"A"** Zrt. által közölt hátralék közötti összeg a felperest illette volna meg, ami 304.695 Ft. Előadta, hogy a Land Rover tulajdonjoga nem tisztázott körülmények között került átvezetésre, azonban a felperesnek kellett megfizetnie a Casco és a kötelező felelősségbiztosítást két hónapra, mellyel összefüggésben további 165.516 Ft megtérítési igénye keletkezett. Az I.r. alperes jogi képviselőjével folytatott tárgyalások folytán további 400.000 Ft költsége merült fel. Ezt meghaladóan a Ptk. 76. §-ára és 84. § /1/ bekezdésére alapítottn kérte annak megállapítását, hogy az I.r.-III.r. alperesek megsértették a jó hírnevét, emberi méltóságát, becsületét. Kérte, hogy a bíróság kötelezze az I.r.-III.r. alpereseket 15.000.000 Ft nem vagyoni kárpótlás megfizetésére.

Az I.r.-III.r. alperesek valamennyi kereseti követelés elutasítását kérték. Az I.r. alperes viszontkeresetében 141.713 Ft megfizetésére kérte a felperest kötelezni arra hivatkozva, hogy a felperesnek 201.593 Ft tartozása áll fenn az önrész megfizetésével kapcsolatban, s ezen összegbe számítandó be a felperes által nem vitatottn teljesített 59.880 Ft-os átírási költség.

A törvényszék a felperesnek az I.r.-III.r. alperesekkel szemben a személyiségi jogsértés megállapítására és nem vagyoni kárpótlás megfizetésére irányuló, valamint az I. és II. r. alperesekkel szemben az elszámolási vitával kapcsolatban előterjesztett vagyoni kárigényét nem találta alaposnak.

Ez utóbbi kapcsán rámutatott, hogy a felperes a kereseti kérelem jogalapjaként megjelölt Ptk. 318. §-ában írtak ellenére semmilyen I.r. alperesi szerződésszegő magatartást nem nevesített. Hibás teljesítésre a felperes nem hivatkozott, a teljesítés nem vált lehetetlenné sem. Megállapította, hogy a perben érintett két gépjármű adásvételi szerződése és azok teljesítése vonatkozásában késedelem egyik fél részéről sem merülhetett fel. Késedelem legfeljebb a felperest terhelő, az "A" Zrt. felé fennálló követelés alperesi kiegyenlítése vonatkozásában lenne megállapítható, a felek azonban ennek végső határidejéről, időpontjáról nem állapodtak meg. Az elsőfokú eljárás során beszerezett iratok nem támasztják alá a felperes hibás és téves számítási módját ugyanakkor azok teljes körűen igazolják az alperesi viszontkereset összecszerűségét. A felperesi előadás alapján nem tisztázható, hogy a felperes egyes beadványaiban miért 1.200.000 Ft-os, majd 1.300.000 Ft-os árfolyamkülönbözetre hivatkozott. Hangsúlyozta, hogy az okirati bizonyítékok egyértelműen alátámasztják, hogy az I.r. alperes 964.593 Ft-ot fizetett meg az "A" Zrt-nek, a Mitsubishi Pajero vásárlásakor pedig az önerő 2.537.000 Ft-ban került megállapításra. A Land Rover 3.300.000 Ft-os vételárából az I.r. alperesi 964.593 Ft-os teljesítést levonva az I.r. alperesi számítással egyezően csak 2.335.407 Ft marad. A felperes által csatolt okiratok ugyan tartalmazznak adatot a Land Rover vonatkozásában fizetendő Casco és kötelező felelősségbiztosítás díjára, azt azonban nem igazolják, hogy ezeket az összegeket a felperes az I.r. alperes magatartásával összefüggésben volt kénytelen megfizetni. Az elsőfokú bíróság utalt arra, hogy az utazási és tájékozási költségekre alapított kereseti kérelmet a felperes egyáltalán nem bizonyította. Ezt meghaladóan kifejtette, hogy szerződéses kapcsolat a felperes és az I.r. alperes között állt fenn, ebből következően a II.r. alperessel szemben a felperes a szerződéses elszámolásra alapított kereseti követelést alappal nem érvényesíthetett. A felperes az elsőfokú eljárás során sem az I.r. alperesi szerződésszegést, sem az azzal összefüggésben a felperesnek okozott kárt nem bizonyította.

A törvényszék a felperes további bizonyítási indítványait a Pp. 3. § /4/ bekezdése alapján mellőzte, hivatkozva arra, hogy azokat a felperes a Pp. 141. § /6/ bekezdésére történt figyelmeztetést követően határidőn túl terjesztette elő. A perköltségről a Pp. 78. § /1/ és /2/ bekezdése alapján határozott azzal, hogy a felperest illetékfeljegyzési jog illeti meg.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, amelyben elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését, másodlagosan megváltoztatását kérte.

A vagyoni kártérítés iránti igényét elutasító, s az I.r. alperesi viszontkeresetnek helyt adó rendelkezéseket azzal támadta, hogy a perbeli gépjárművek kölcsönös értékesítése során a feleknek nyilvánvalóan meg kellett állapodniuk abban és tisztázniuk kellett azt, hogy mi a beszámítandó Land Rover gépkocsi tényleges vételára, mennyi azon a hátralévő lízingtartozás, azt ki és mikor fogja megfizetni, s ezzel összefüggésben milyen módon történik a használt és az új gépkocsi ára közötti különbözet teljesítése, mikor és hogyan fog megtörténni a gépkocsik átadása és átvétele, a felmerülő költségekből ki mennyit, milyen módon visel. Hangsúlyozta, hogy a felperes és az I.r. alperes között azért alakult ki vita, mert a szerviz a Land Rover gépkocsi átadása, illetőleg a Mitsubishi Pajero átvétele után haladéktalanul nem egyenlítette ki az "A" Zrt. felé fennálló tartozást. Ebből következően a szerződéskötés után további két és fél hónapig a felperes terhére kerültek elszámolásra a lízingszerződéssel kapcsolatban felmerült költségek. Változatlanul sérelmezte, hogy az I.r. alperes nem fizette ki részére az árfolyamkülönbözetből adódó összeget. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a tényállást tévesen állapította meg, s nem vizsgálta az ügylet hatóságokra tartozó mozzanatait, így különösen az adásvételi szerződés formai és tartalmi elemeit. Rámutatott, hogy az I.r. és a III.r. alperesek elismerték a késedelmes hitelkiegyenlítést, a III.r. alperes az I.r. alperes képviseletében eljárva éppen ennek kompenzálásaként ajánlott fel a pert megelőző tárgyalások során a felperes részére 200.000 Ft-ot. Az alperesek által előterjesztett iratok nem igazolják az I.r. alperes előadását sem az önrész, sem az I.r. alperest megillető követelés vonatkozásában.

Fenntartotta az elsőfokú eljárás során előterjesztett "F" és "H" tanúkénti meghallgatására vonatkozó bizonyítási indítványát.

Az I.-III.r. alperesek fellebbezési ellenkérelmeikben az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérték.

Az I.r. és II.r. alperesek hangsúlyozták, hogy a törvényszék ítélete a Pp. 220. § és 221. §-ában foglaltaknak mindenben megfelel. A felperes vagyoni kártérítés iránt előterjesztett kereseti kérelme többszöri bírói felhívást követően sem tett eleget maradéktalanul a Pp. 121. §-ában foglaltaknak, s a törvényszék helytállóan mellőzte a felperes bizonyítási indítványait is.

A Győri Ítéltábla a Pf.I.20.147/2013/9. számú részítéletében a személyiségi jog megsértésének megállapítása és nem vagyoni kárpótlás megfizetése iránt előterjesztett felperesi igényeket illetően az elsőfokú ítéletet az ítélet fő tárgya tekintetében helybenhagyta. Mellőzte a felperest a III.r. alperes javára

1.637.020 Ft ügyvédi munkadíj megfizetésére kötelező rendelkezést. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg a III.r. alperesnek mindkét fokú eljárás költségeként összesen 1.200.000 Ft perköltséget.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában megállapított tényállást az alábbiakkal egészíti ki:

A 2009. április 2-i, a felperes és az I.r. alperes között a Mitsubishi Pajero adásvétele tárgyában létrejött szerződés mindössze a gépkocsi 10.150.000 Ft-os vételárát rögzítette. A Mitsubishi Pajero vételárának finanszírozására a felperes 2009. április 8-án kötött lízingszerződést a "B" Zrt-vel. Az "A" Zrt. 2009. április 29-i tájékoztatása szerint a Land Roverrel kapcsolatos lízingszerződés lezárásához szükséges teljesítés összege 964.593 Ft. Az I.r. alperes 2009. július 3-án intézkedett a lízingszerződés megszüntetéséhez szükséges összeg átutalása iránt, s az "A" Zrt. részére ekkor 895.305 Ft-ot teljesített. A Land Rover gépkocsinál esedékes lízingdíjjal együtt fizetendő három havi Casco biztosítási díja 74.067 Ft, a három havi kötelező felelősségbiztosítás díja 16.691 Ft (az elsőfokú eljárásban 5. sorszám alatt előterjesztett felperesi előkészítő irat mellékletei). Az I.r. alperes 2009. július 3-i teljesítését megelőzően a szerviz 2009. május 27-én 122.701 Ft-ot fizetett meg az "A" Zrt-nek. A Land Rover adásvétele tárgyában a felperes és az I.r. alperes 2009. április 28-án kötöttek szerződést, amelyben a per teher- és igénymentes gépkocsi ellenértékét 3.300.000 Ft-ban határozták meg (az elsőfokú eljárás során 8. sorszám alatt előterjesztett iratok melléklete). A 2009. július 6-i jegyzőkönyv szerint a Land Roverre kötött lízingszerződés e napon megszüntetésre került, a szerződés lezárásának napján megfizetendő 848.773 Ft-hoz képest mutatkozó 46.532 Ft többlet teljesítés a felperesnek került visszafizetésre (az elsőfokú eljárás során 5. sorszám alatt előterjesztett iratok melléklete).

A felperes és az I.r. alperes a Land Rover és a Mitsubishi Pajero egymásra tekintettel történő értékesítése során konkrét, dátum szerint meghatározott határidőben nem állapodott meg arra nézve, hogy a Land Roverrel kapcsolatban fennálló lízingszerződés az I.r. alperes teljesítése révén mikor kerül megszüntetésre. Mindketten kifejezésre jutatták azonban azt a szándékukat, hogy erre rövid határidőn belül sor fog kerülni, s ezt követően elszámolnak egymással. A felperes és az I.r. alperes szóbeli megállapodása kiterjedt arra is, hogy a Land Rover értékesítése tárgyában kötött szerződést követően a lízingdíjakat az I.r. alperes fizeti, a szerződés a következő negyedév lezárása előtt megszüntetésre kerül, s az erre tekintettel visszajáró biztosítási díjakat az I.r. alperes majd visszafizeti a felperesnek ("F" másodfokú eljárás során tett tanúvallomása).

Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete az érdemi felülbírálatra alkalmas. A felperes fellebbezése az alábbiak szerint túlnyomórészt alaptalan, kisebb részben alapos:

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperes és az I.r. alperes között létrejött szerződések tartalmát. A felperes az elsőfokú eljárás során ellenmondásos nyilatkozatokat tett azt illetően, hogy milyen szerződéseket írt alá, illetőleg hogy a Land Rover értékesítése tárgyában kötött szerződés részéről aláírásra került-e, azt azonban az I.r. alperessel egyezően következetesen állította, hogy a Land Rover és a Mitsubishi Pajero gépkocsik adásvétele tárgyában kötött két szerződés egymással összefügg. Az ítélet tábla rögzíti, hogy az elsőfokú eljárás során 14. sorszám alatt beszerzett, a Komárom-Esztergom Megyei Rendőr-főkapitányság "Város"1-i Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztálya Vádelőkészítő Alosztályának 11030/693/2010/bü. számú iratai alapján az ott beszerzett "G" által készített igazságügyi írásszakértői vélemény szerint a 2009. április 28-i szerződést a felperes írta alá. Az ítélet tábla hangsúlyozza, hogy a felperes a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt kereseti kérelmet nem terjesztett elő. Helytállóan rögzítette azt is az elsőfokú bíróság, hogy a felperes kizárólag az I.r. alperessel állt szerződéses kapcsolatban, így a II.r. alperessel szemben a szerződésből eredő elszámolási igényt (szerződésszegésre alapított kártérítési igényt) alappal nem érvényesíthet.

Osztja az ítélet tábla az elsőfokú bíróság álláspontját azt illetően is, hogy a felperes és az I.r. alperes megállapodása arra irányult, hogy a Mitsubishi Pajero 10.150.000 Ft-os vételár mellett kerül értékesítésre, s a vételárat a felperes részben a "B" Zrt. közreműködésével fizeti meg, a fennmaradó összeget pedig a Land Rover gépkocsi ellenértékeként megfizetendő vételárral teljesíti úgy, hogy ezen önrész összege 2.537.000 Ft. Helytállóan állapította meg a törvényszék azt is, hogy a felek megállapodása szerint a tehermentes Land Rover 3.300.000 Ft-os értékéhez képest kellett elszámolni az I.r. alperesnek az "A" Zrt. felé történt teljesítését.

Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a felperesi bizonyítási indítványokat a Pp. 3. § /4/ bekezdése és 141. § /6/ bekezdése alapján mellőzte. A "Város"1-i Városi Bíróság előtt indult eljárásban a városi bíróság a 7.P.20.371/2010/2. számú 2010. június 21-i végzésében hívta fel a felperest arra, hogy adja elő az ügyre vonatkozó részletes tényállításait és valamennyi bizonyítékát. A felperes e felhívásra a 2010. június 29-én kelt 7.P.20.371/2010/3. szám alatti beadványában indítványozta többek között "F" és "H" tanúkénti meghallgatását. A törvényszék a 2011. május 24-i tárgyaláson a felperest a

személyiségi jogsértéssel kapcsolatban előterjesztett kereseti kérelem vonatkozásában oktatta ki a rá háruló bizonyítási teherről, majd felhívta a feleket, hogy a bizonyítási indítványukat a Pp. 141. § /6/ bekezdésében foglalt következmények mellett 30 napon belül terjesszék elő. E kioktatásra és felhívásra nyilatkozott úgy a felperes 16. sorszám alatt, hogy a nem vagyoni kár tekintetében kéri "F" és "I" tanúkenti meghallgatását, majd ez utóbbi tanú vonatkozásában bizonyítási indítványától 25. sorszám alatt elállt. Az elsőfokú bíróság a 2011. szeptember 27-i tárgyalásra tanúként idézte "H"-t, egyúttal rögzítette, hogy a tárgyaláson tanúként "F" megjelent. "F" tanúkenti meghallgatására irányuló bizonyítási indítványt ugyanezen a tárgyaláson utasította el a Pp. 3. § /4/ bekezdésére hivatkozva (25. sorszám alatti jegyzőkönyv).

Mindezekre tekintettel az állapítható meg, hogy a vagyoni kárigénnyel kapcsolatban a "H" és "F" tanúkenti kihallgatására irányuló bizonyítási indítvány határidőn belül előterjesztésre került, olyannyira, hogy "H"-t az elsőfokú bíróság is tanúként idézte meg a 2011. szeptember 27-i tárgyalásra. Ebből következően a felperes alappal sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az általa indítványozott tanúbizonyítási eljárást nem folytatta le.

Az ítéltábla osztja a törvényszék álláspontját azt illetően, hogy a 400.000 Ft-os költségigényt, valamint az árfolyam különbözetre hivatkozással előterjesztett további 304.695 Ft-os megtérítési igényt a felperes egyáltalán nem bizonyította. E kereseti kérelmet a másodfokú eljárásban meghallgatott "F" és "H" tanúvallomása sem támasztja alá.

Ugyanakkor tévedett az elsőfokú bíróság, amikor azt állapította meg, hogy a felperes az I.r. alperes teljesítési késedelmét nem bizonyította. A felperes és a II.r. alperes egyezően nyilatkoztak az elsőfokú eljárás során, hogy dátum szerint meghatározott határidőben a szerződő felek nem állapodtak meg a Land Roverre kötött lízingszerződés megszüntetését illetően. Ugyanakkor "F" másodfokú eljárás során tett tanúvallomása igazolta, hogy a szóban folytatott tárgyalások, az immár mindkét gépkocsira aláírt szerződés alapján a felperes okkal bízott abban, hogy az I.r. alperes rövid időn belül megfizeti a lízingszerződés lezárásához szükséges összeget. "H"-nak a másodfokú eljárás során tett tanúvallomása is azt támasztja alá, hogy az "A" Zrt-től a fennálló lízingtartozás összegével kapcsolatos 2009. április 29-i tájékoztatás azért került beszerzésre, hogy a lízingszerződés minél előbb lezárható legyen, és így a felperes és az I.r. alperes közötti elszámolás megejtésére is sor kerülhessen.

A jelen ügyben irányadó, az 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 277. § /1/ bekezdése szerint a szerződéseket tartalmuknak megfelelően, a megszabott helyen és időben, a megállapított mennyiség, minőség és választék szerint kell teljesíteni. A Ptk. 277. § /4/ bekezdése úgy rendelkezik, hogy a felek a szerződés teljesítésében együttműködésre kötelesek. A kötelezettnek a szerződés teljesítése érdekében úgy kell eljárnia, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható, a jogosultnak pedig ugyanilyen módon elő kell segítenie a teljesítést. A Ptk. 280. § /1/ bekezdés a./ pontja szerint, ha a teljesítés ideje a szerződésben nincs meghatározva, bármelyik fél a másik egyidejű teljesítését követelheti. Kétségtelen, hogy a felperes az egyidejű teljesítés iránti igénnyel nem élt, de emellett az is megállapítható, hogy a szerződéskötéstől számított rövid idő belül alappal számított arra, hogy az I.r. alperes a Land Roveren fennálló lízingtartozást rendezi. Az I.r. alperes maga sem vitatta, hogy az "A" Zrt. felé késedelmesen teljesített (az alperesi jogi képviselő nyilatkozata a 13. sorszám alatti jegyzőkönyvben). Éppen e késedelmes teljesítés indokolta azt, hogy az "A" Zrt. felé 2009. július 3-án megfizetett 895.305 Ft és az ezt megelőzően 2009. május 27-én teljesített 122.701 Ft ellenére a túlfizetésként mutatózó 46.532 Ft mellett az I.r. alperes mindössze 964.593 Ft-os teljesítéssel számolt.

Ugyancsak a rövid időn belüli teljesítési határidőre utal az a körülmény, hogy az I.r. alperes viszontkeresetét maga is úgy terjesztette elő, hogy a felperes késedelme 2009. április 30-ával bekövetkezett.

Mindezekre tekintettel pedig az állapítható meg, hogy az I.r. alperes 2009. április 30. napjával késedelembe esett a Land Rover gépkocsival kapcsolatban kötött lízingszerződés megszüntetésével összefüggésben, e szerződésszegő magatartás alapján pedig a Ptk. 318. §-ára és 339. §-ára alapítottan a felperes megalapozottan tartott igényt a két havi időtartamra kifizetett Casco és kötelező felelősségbiztosítás díjának megtérítésére.

Az elsőfokú eljárás során csatolt 2009. július 1-jei esedékességű fizetési értesítő szerint (5. szám alatti iratok) a Casco és a kötelező felelősségbiztosítás negyedévi díja összesen 90.758 Ft. Az ezen összegből a 2009. május, júniusra, vagyis az I.r. alperesi késedelemre eső rész 60.505 Ft.

Erre tekintettel a felperes és az I.r. alperes közötti elszámolás akként alakul, hogy a Mitsubishi Pajero 10.150.000 Ft-os vételárából 7.613.000 Ft a "B" Zrt.-vel kötött lízingszerződés folytán teljesítésre került, a fennmaradó 2.537.000 Ft-os önrészhez képest a felperes pedig összesen 2.335.407 Ft-ot teljesített, figyelemmel arra, hogy a Land Rover 3.300.000 Ft-os vételárával szemben 964.593 Ft-os I.r. alperesi teljesítés számolható el. Hangsúlyozza az ítéltábla, hogy sem a felperes, sem az I.r., II.r. alperes előadásai alapján semmilyen peradat nem áll rendelkezésre azt illetően, hogy az I.r. alperesi

késedelem az elszámolásnak ezen részét miként befolyásolta, így az árfolyam különbözetre alapított felperesi igény bizonyítatlan maradt.

A 2.537.000 Ft és a 2.335.407 Ft különbözete az I.r. alperesi viszontkereseti számításnak megfelelően 201.593 Ft, ezzel szemben számolandó el a felperes által nem vitatottan teljesített 59.880 Ft-os átírási költség. Az így fennmaradó 141.713 Ft-tal szemben áll a felperes 60.505 Ft-os igénye, így a viszontkereset alapján az I.r. alperesnek járó összeg helyesen 81.208 Ft.

Mindezekre tekintettel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § /2/ bekezdése alapján részben megváltoztatta, s a felperes által az I.r. alperesnek fizetendő tőke összegét 81.208 Ft-ra leszállította.

A felperes a 2010. december 2-án kelt, a **"Város"**1-i Városi Bíróság által 4. sorszám alatt az elsőfokú bíróság irataihoz megküldött beadványában elsődlegesen teljes, másodlagosan részleges személyes költségmentesség, illetőleg illetékmentesség engedélyezése iránt terjesztett elő kérelmet. A törvényszék a személyes költségmentesség engedélyezése iránti kérelem tárgyában alakszerű végzést nem hozott, a 11. sorszám alatti tárgyalást kitűző végzésre vezette fel, hogy a felperes részére illetékfeljegyzési jogot engedélyezett.

Az elsőfokú bíróságnak a költségmentesség engedélyezése iránti kérelem tekintetében alakszerű határozatot kell hoznia. Ennek elmulasztása, ugyanakkor a kérelem de facto teljesítése (pl. költségjegyzék kiállítása és annak az iratokhoz csatolása) esetén a le nem rótt illeték fizetésére a - ténylegesen mentességben részesült - fél nem kötelezhető (BH 1998.299.). A személyes költségmentesség engedélyezése vagy elutasítása tárgyában az elsőfokú bíróság döntést nem hozott, a felperes pedig mindössze az elsőfokú ítéletből értesülhetett arról, hogy őt a másodlagos kérelmének megfelelően a törvényszék csupán illetékfeljegyzési jogban részesítette. Ugyanakkor az eljárás során a felperes alappal feltételezhette, hogy az általa elsődlegesen kért teljes személyes költségmentességben részesült. A fentiekben hivatkozott eseti döntés alapján az ítéltábla mellőzte a felperest a Magyar Állam javára 900.000 Ft le nem rótt eljárási illeték megfizetésére kötelező rendelkezést (6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /1/ bekezdés, 14. §, Pp. 253. § /3/ bekezdés), egyúttal megállapította, hogy a feljegyzett elsőfokú kereseti és a másodfokú fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli. E körben figyelemmel volt arra, hogy a felperes a fizetési meghagyással indult eljárásban összesen 51.000 Ft illetéket megfizetett.

A felperes fellebbezésében támadta az elsőfokú bíróság által megállapított perköltséget is, de nem adta indokát annak, hogy a felperes az I.r., II.r. alperesek javára megítélt perköltséget milyen okból tartja eltúlzottnak. Az I.r. és II.r. alperesekkel szemben előterjesztett kereseti kérelem pertárgyértéke 15.870.211 Ft, az I.r. alperes által előterjesztett viszontkereseti kérelem pertárgyértéke 141.713 Ft. Az elsőfokú bíróság azt állapította meg, hogy a felperes teljes körűen pervesztes lett az I.r. és II.r. alperesekkel szemben. Ehhez képest a felperes fellebbezése 60.505 Ft erejéig eredményes volt. Ez azonban olyan elenyésző mértékű pernyertességet eredményez a felperes oldalán, amely nem indokolja az elsőfokú ítéletnek a teljes körű felperesi pervesztességre számított, a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdése szerinti perköltség mérséklését, ezért az ítélőtábla az elsőfokú bíróság ítéletét ebben a részében azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy a felperes a perköltség megfizetésére a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján köteles. Az ítélőtábla a Pp. 239. § és a Pp. 81. § /1/ bekezdése alapján kötelezte a felperest az I.r. és II.r. alperesek másodfokú eljárásban felmerült perköltségének viselésére. Az ügyvédi munkadíj Áfa-t is magában foglaló összegét a kifejtett ügyvédi tevékenység mérlegelésével a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § /1/, /2/, /5/ és /6/ bekezdései alapján állapította meg.

Az I.r. alperes viszontkeresetét 2011. február 14. napján terjesztette elő, a viszontkereset előterjesztésekor hatályos 1990. évi XCIII. törvény 42. § /1/ bekezdés a./ pontja szerint az illeték mértéke az Itv. 39 - 41. §-ában meghatározott illetékalap után peres eljárásban 6 %, de legalább 10.000 Ft. Ehhez képest az I.r. alperes viszontkereseti kérelmén 8.600 Ft illetéket rótt le, ezért az ítélőtábla a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § /2/ bekezdése alapján kötelezte őt a hiányzó 1.400 Ft elsőfokú viszontkereseti illeték megfizetésére.

Győr, 2014. évi október hó 22. napján

Dr. Lezsák József sk.
a tanács elnöke

Dr. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Vass Mária sk.
bíró

A kiadmány hitelül
kiadó: